

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 30 Αυγούστου 2013 — Walter Jubin κατά easyJet Airline Co. Ltd

(Υπόθεση C-475/13)

(2013/C 359/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και αναιρεσείων: Walter Jubin

Εναγόμενη και αναιρεσίβλητη: easyJet Airline Co. Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί η καταβληθείσα κατά την εθνική νομοθεσία αποζημίωση, η οποία συνίσταται στην απόδοση επιπλέον εξόδων ταξιδιού που καταβλήθηκαν λόγω ακυρώσεως πτήσεως για την οποία είχε πραγματοποιηθεί κράτηση, να συμψηφιστεί με την προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004⁽¹⁾ αποζημίωση, σε περίπτωση που ο αερομεταφορέας έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 1;
- Εάν ο συμψηφισμός είναι δυνατός, επιτρέπεται και ο συμψηφισμός του ποσού που αντιστοιχεί στο κόστος του εναλλακτικού δρομολογίου για τη μεταφορά του επιβάτη προς τον τελικό προορισμό του ταξιδιού;
- Εάν επιτρέπεται ο συμψηφισμός των προαναφερθέντων ποσών, δύναται ο αερομεταφορέας να συμψηφίζει τα ποσά αυτά σε κάθε περίπτωση ή η δυνατότητά αυτή εξαρτάται από το αν και κατά πόσον τούτο επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία ή κρίνεται εύλογο από το δικαστήριο;
- Εάν η εθνική νομοθεσία ή η κρίση του δικαστή έχουν καθοριστική σημασία, καλύπτει η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του κανονισμού αποζημίωση μόνο την ταλαιπωρία και την απώλεια

χρόνου που έχουν υποστεί οι επιβάτες, λόγω ακυρώσεως της πτήσεως, ή καλύπτει και τις υλικές ζημιές που απορρέουν από αυτή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 30 Αυγούστου 2013 — Heidemarie Retzlaff κατά easyJet Airline Co. Ltd

(Υπόθεση C-476/13)

(2013/C 359/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: Heidemarie Retzlaff

Εναγόμενη και αναιρεσίβλητη: easyJet Airline Co. Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί η καταβληθείσα κατά την εθνική νομοθεσία αποζημίωση, η οποία συνίσταται στην απόδοση επιπλέον εξόδων ταξιδιού που καταβλήθηκαν λόγω ακυρώσεως πτήσεως για την οποία είχε πραγματοποιηθεί κράτηση, να συμψηφιστεί με την προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004⁽¹⁾ αποζημίωση, σε περίπτωση που ο αερομεταφορέας έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 1, και 9, παράγραφος 1, του κανονισμού;

- 2) Εάν ο συμψηφισμός είναι δυνατός, επιτρέπεται και ο συμψηφισμός του ποσού που αντιστοιχεί στο κόστος του εναλλακτικού δρομολογίου για τη μεταφορά του επιβάτη προς τον τελικό προορισμό του ταξιδιού;
- 3) Εάν επιτρέπεται ο συμψηφισμός των προαναφερθέντων ποσών, δύναται ο αερομεταφορέας να συμψηφίζει τα ποσά αυτά σε κάθε περίπτωση ή η δυνατότητα αυτή εξαρτάται από το αν και κατά πόσον τούτο επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία ή κρίνεται εύλογο από το δικαστήριο;
- 4) Εάν η εθνική νομοθεσία ή η κρίση του δικαστή έχουν καθοριστική σημασία, καλύπτει η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του κανονισμού αποζημίωση μόνο την ταλαιπωρία και την απώλεια χρόνου που έχουν υποστεί οι επιβάτες, λόγω ακυρώσεως της πτήσεως, ή καλύπτει και τις υλικές ζημιές που απορρέουν από αυτή;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2013 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-507/13)

(2013/C 359/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer και K. Beal, QC)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 94, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', άρθρο 94, παράγραφος 2, και/ή τα άρθρα 162, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας CRD IV (¹).
- να ακυρώσει τα άρθρα 450, παράγραφος 1, στοιχεία δ', θ' και/ή ι', καθώς και/ή το άρθρο 521, παράγραφος 2, του κανονισμού CR (²).
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί την ακύρωση περιορισμένου αριθμού διατάξεων ορισμένων νομοθετικών πράξεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Η προσφυγή ακυρώσεως αφορά το «Πακέτο CRD-IV», το οποίο ετέθη σε ισχύ στις 17 Ιουλίου 2013. Το πακέτο συνίσταται σε νέα οδηγία σχετικά με τις απαιτήσεις περί κεφαλαίων, ήτοι την οδηγία 2013/36/ΕΕ, καθώς και σε νέο κανονισμό σχετικά με τις απαιτήσεις περί κεφαλαίων. Το Ηνωμένο Βασίλειο προσβάλλει μόνον ορισμένες διατάξεις των εν λόγω νομοθετημάτων, ήτοι:

- i) το άρθρο 94, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', το άρθρο 94, παράγραφος 2, και το άρθρο 162, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (οδηγία CRD IV), η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 27 Ιουνίου 2013. Σύμφωνα με το άρθρο 164, η οδηγία ετέθη σε ισχύ στις 17 Ιουλίου 2013.
- ii) το άρθρο 450, παράγραφος 1, στοιχεία δ', θ', ι' και το άρθρο 521, παράγραφος 2, του κανονισμού σχετικά με τις απαιτήσεις περί κεφαλαίων, ήτοι του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 (κανονισμός CR). Ο κανονισμός CR δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 27 Ιουνίου 2013, αλλά ετέθη σε ισχύ στις 28 Ιουνίου 2013, σύμφωνα με το άρθρο 521, παράγραφος 1. Πρέπει να εφαρμοσθεί από την 1η Ιανουαρίου 2014, βάσει του άρθρου 521, παράγραφος 2.

Με τις προσβαλλόμενες πράξεις, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έδωσαν σε ισχύ σειρά μέτρων σχετικά με τις μεταβλητές αποδοχές που δύναται επιτρεπώς να καταβληθούν σε ορισμένους υπαλλήλους ιδρυμάτων (ήτοι πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 του κανονισμού CR). Ιδίως το άρθρο 94, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας CRD IV έχει θέσει περιορισμό στις μεταβλητές αποδοχές που μπορούν να καταβληθούν σε ορισμένους «αναλαμβάνοντες ουσιαστικούς κινδύνους». Αυτό είναι γνωστό στην καθομιλουμένη ως «άνωτατο όριο για τα πριμ των τραπεζιτών». Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 94, παράγραφος 2, της οδηγίας CRD IV, ο νομοθέτης της Ένωσης ανέθεσε στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT), φορέα συσταθέντα δυνάμει του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, το καθήκον να καθορίσει τα κριτήρια βάσει των οποίων εντοπίζονται οι «αναλαμβάνοντες ουσιαστικούς κινδύνους» σε κάθε ίδρυμα χωριστά, καθώς και να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με προεξοφλητικό επιτόκιο το οποίο δύναται να εφαρμοσθεί σε μακροπρόθεσμες μεταβλητές αποδοχές. Αφ' ης στιγμής εντοπισθούν, το άρθρο 450 του κανονισμού CR απαιτεί από τα ιδρύματα να δημοσιεύουν ορισμένες λεπτομέρειες σχετικά με τις αποδοχές των εν λόγω ατόμων προς δημόσια διάδοση.

Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις πρέπει να ακυρωθούν για τους ακόλουθους λόγους:

- i) Οι προσβαλλόμενες διατάξεις στερούνται προσηκουσας νομικής βάσεως στη Συνθήκη.
- ii) Οι προσβαλλόμενες διατάξεις δεν είναι ανάλογες και/ή δεν συνάδουν προς την αρχή της επικουρικότητας.